

MiRA Ressurssenter for innvandrere- og flyktningkvinner jobber for å bedre innvandrere- og flyktningkvinnens levekår i Norge. Vi tilbyr juridisk bistand, krisehjelp og veiledning, kurs og seminarer, og er et generelt møtested for minoritetskvinner i Norge. MiRA-Senteret arrangerer kulturelle og sosiale aktiviteter og jobber aktivt for å opprettholde og utvide et nettverk av minoritetskvinner i Norge og internasjonalt. I tillegg til våre faste tjenester og aktiviteter driver vi en utstrakt informasjonsvirksomhet som er rettet både mot innvandrere- og flyktningkvinner og mot samfunnet ellers. Vi utgir to ganger i året tidsskriftet MiRA. MiRA-Senteret er det eneste i sitt slag i Norden.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet

ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

MOTTATT

19 MAI 2009

PB 8019 Dep

0030 Oslo

Oslo 14.05.2009

Deres ref: 200901349-/HAR

Høringsuttalelse i forhold til utkast til forskrifter til kapittel 13 i ny utlendingslov (Særskilte regler for EØS/EFTA-borgere mv.) og enkelte mindre lovendingsforslag

MiRA-Senteret takker Arbeids- og inkluderingsdepartementet (heretter kalt AID) for muligheten til å komme med en høringsuttalelse i forbindelse med utkast til forskrifter til kapittel 13 i ny utlendingslov (Særskilte regler for EØS/EFTA-borgere mv.) og enkelte mindre lovendingsforslag. MiRA-Senteret vil i denne høringen hovedsaklig kommentere på de punktene som er aktuelle i et minoritetsperspektiv og i et likestillingsperspektiv.

MiRA Ressurssenter for innvandrere- og flyktningkvinner er en landsdekkende, frivillig organisasjon som har mange års erfaring med spørsmål knyttet til likestilling og juridiske rettigheter for kvinner, unge jenter og barn med minoritetsbakgrunn i Norge. Vi har i mange år frontet arbeidet med å fremme reell likestilling og integrering av kvinner og jenter med minoritetsbakgrunn i det norske samfunnet, og har dessverre høstet mange erfaringer fra dette arbeidet i forhold til hvordan den norske staten gjennom det norske lovverket unngår å ivareta mange utsatte minoritetskvinner – og menns rettigheter til å leve et fullverdig liv i det norske samfunnet.

En viktig endring med det nye regelverket er at dagens system med oppholdstillatelser faller bort og erstattes av en enklere registreringsordning. MiRA-Senteret er glade for at departementet ser behovet for en enklere registreringsordning, men innser at denne endringen hovedsakelig omfatter kun EØS-borgere. I tillegg foreslås det en ordning med oppholdskort for utlendinger med oppholdsrett etter § 114 som ikke er EØS-borgere. Mens EØS-borgere vil registreres via personlig oppmøte hos politiet, der beviset utstedes vederlagsfritt og ikke skal fornyes, må søkere fra eksempelvis tredjelandsborgere gjennom en inntil 6 måneders søknadsprosess samt betale gebyr. Oppholdskortet vil så kunne ha en varighet på inntil 5 år. MiRA-Senteret foreslår at søkere fra og utenfor EØS skal forhold seg til samme regler. Dette vil

ytterligere redusere både registreringsprosess og saksbehandlingstid, samtidig som søkere fra og utenfra EØS likestilles.

En annen viktig endring er at det innføres en varig oppholdsrett for EØS-borgere og deres familiemedlemmer uavhengig av statsborgerskap, etter fem års opphold i landet. Forslaget til forskrift legger til rette for disse endringene. I forhold til varig oppholdsrett foreslår MiRA-Senteret at dette er en ordning som burde utvides til å gjelde alle borgere som har oppholdt seg mer enn fem år i landet.

I forhold til lovens § 110 – andre familiemedlemmer, ønsker MiRA-Senteret å presisere at begrepet "nær familie" som ofte brukes i forbindelse med utlendingsloven, bør utvides til også å gjelde søskens ektefeller og søskens barn. Dette er regnet som nær familie også i norsk forstand, og det er uakseptabelt at denne rettigheten til familie ignoreres av lovverket. Spesielt gjelder dette i forhold til mennesker som kommer fra visumpliktige land, og MiRA-Senteret erfarer at også søknader om besøksvisum fra denne kategorien land avvises på bakgrunn av at søker ikke er i nær nok familie til referansepersonen i Norge. Denne praksisen anser MiRA-Senteret som både diskriminerende og urettferdig, og senteret anmoder til å utvide begrep og praksis i både lovverk og i lovenes forskrifter.

MiRA-Senteret stiller videre spørsmål ved departementets ordlyd i forhold til samboeres rettigheter dersom de har barn kontra dersom de venter barn, der det vises til at "venter barn sammen" er en regel som kan misbrukes. Dette kan også gjelde EØS-borgere som søker om familiegjenforening med tredjelandsborgere. Det hadde her vært betimelig med en presisering på hvordan "har barn" kontra "venter barn" kan føre til økt misbruk av regelverket, og hvorfor det bør påpekes at dette også kan gjelde EØS-borgere som søker familiegjenforening med en tredjelandsborger. At utlendingsmyndighetene skal kunne kreve DNA-test etter at barnet er født, sees videre på som et klart brudd på personvern og alminnelige menneskerettigheter. Dersom far tar på seg farskapet, er det ikke statens ansvar å passe på om vedkommende biologisk er faren eller ikke.

MiRA-Senteret takker igjen for anledningen til å komme med en høringsuttalelse i forbindelse med høringen "Utkast til forskrifter til kapittel 13 i ny utlendingslov (Særskilte regler for EØS/EFTA-borgere mv.) og enkelte mindre lovendingsforslag.", og ser frem til en endelig avklaring av lovendringene.

Med vennlig hilsen
MiRA-Senteret

Fakhra Salimi
Leder